

عنوان مقاله:

سیری در آرای تربیتی علامه محمدتقی جعفری

محل انتشار:

دومین همایش ملی پژوهش های نوین در حوزه علوم انسانی و مطالعات اجتماعی ایران (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

مریم طهماسبی حصاری - دانشجوی کارشناسی علوم تربیتی دانشگاه فرهنگیان (پردیس الزهرا زنجان)

فاطمه گنج خانلو - دانشجوی کارشناسی علوم تربیتی دانشگاه فرهنگیان (پردیس الزهرا زنجان)

محسن رضایی - دانشجوی کارشناسی علوم تربیتی دانشگاه فرهنگیان (پردیس شهید بهشتی زنجان)

زهرا عسگری - دانشجوی کارشناسی علوم تربیتی دانشگاه فرهنگیان (پردیس الزهرا زنجان)

خلاصه مقاله:

هدف مقاله حاضر، بررسی آرای و افکار تربیتی اندیشمند بزرگ معاصر علامه محمدتقی جعفری است. مقاله از دو بخش اصلی تشکیل شده است؛ در بخش نخست دیدگاه های مهم ایشان که می تواند مبنایی برای نظریات تربیتی قرار گیرد، ذکر شده است و در بخش دوم سعی شده با شیوه ای تحلیلی، استلزامات تربیتی منتج از دیدگاه های مذکور استنباط و استخراج گردد. علامه جعفری با ارائه الگوی «حیات معقول» به عنوان اصلی ترین هدف جامعه بشری، وظیفه تعلیم و تربیت را زمینه سازی برای انتقال از حیات معمول به حیات معقول می داند که از طریق دو رویه مهم، یعنی «علم» و «دین» امکان پذیر است. در این زمینه، نظام تعلیم و تربیت باید با رویکردی مبتنی بر عقلانیت به هر دو رویه در حد اعتدال بپردازد و با ارائه راه کارهای اثربخش، به تعمیق معرفت افراد همت گمارد و با بهره گیری از حس کنجکاوی و تقویت روح پرسشگری در متعلمان و توجه ویژه به مقوله «هنر»، مقدمات تحقق ایده «حیات معقول» را در جامعه فراهم آورد.

کلمات کلیدی:

تربیت، حیات معقول، دین، تعقل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/534915>

